

ရှင်မိထယ်

လက်ခုပ်ထဲကရေ

၂၀၀၆

အချစ်ကြောင့် ရှင်သန်ရတဲ့
ဘဝကို ... မျှော်လင့်ပြီး
ဘဝတစ်ခုလုံးကို ပေးဆပ်လိုက်ရတာကို
သူကတော့ ကျေနပ်ပါတယ်။

ဦးမာန်ထင်း (ခ) လင်းဂျယ်

"ငါနဲ့ နင် အသက်အန္တရာယ်အနီးဆုံးဖြစ်နေခဲ့ပြီ
ငါတို့ နှစ်ယောက်ကို မိန်းမတစ်ယောက်က
အငြိုးနဲ့ ကြိမ်းနေပြီ ... အဲဒီမိန်းမက နင့်ကို
မနေ့က ဖုန်းဆက်တဲ့ မိန်းမ...
သူက သိပ်ကြောက်ဖို့ ကောင်းတယ်..."

သူဟာ Cobra နဲ့ Viper နှစ်မျိုးစလုံးပဲ
ငါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နင့်ကို အခု ငြိုးနေပြီ
သူ့အကြောင်းကို ငါအသိဆုံး
သူဟာ သိပ်ရက်စက်တဲ့ မိန်းမ
ငါ့ရှေ့မှာ တောင် ယောက်ျားနှစ်ယောက်ကို
ရက်ရက်စက်စက် သတ်ထားတဲ့ မိန်းမ"

နှလုံးသားမှာ ခံစားရတိုင်း
တစ်ဇွတ်ထိုး တစောက်ကန်း
မိုက်မိုက်မဲမဲဆုံးဖြတ်လိုက်မယ်ဆိုရင်
မိလည်း လူ့ဘဝကြီးမှာ သက်တမ်းကြာကြာ
ဘယ်ရပ်တည်ရပါ့မလဲ...
ဒီယုံကြည်ချက်ဖြင့် မိနှလုံးသားကို
ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီမှာ
တိတ်ဆိတ်ကြေကွဲစွာ မြှုပ်နှံခဲ့ရတယ်ဆိုရင်...

"မိသားစုရဲ့ အတွင်းရေးကို
ကိုကိုတစ်ယောက်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ
မပေါက်ကြားပါနဲ့ ... ဒါဟာ ဘယ်သူ့မှ
ပြောလို့ မရတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပဲ
အဲဒီ လျှို့ဝှက်ချက်ပေါက်ကြားတဲ့ နေ့
ကိုကို နတ်ပြည်တက်ရမလား
ငရဲပြည်ရောက်မလားဆိုတာကို
ကိုကို နားလည်ထားပါ
အဲဒါ လူတို့ သားအဖရဲ့
တစ်ချက်လွတ်အမိန့်ပဲ ကိုကို"

အခန်း (၁)

"ဒိုင်း"

"ဟာ...မင်း"

ဒိုင်းခနဲ ပစ်ချလိုက်သည့်သေနတ်သံက သစ်ပင်တစ်ခုဆီသို့ မြောက်
တက်သွားချိန်မှာ

သစ်ပင်ပေါ်မှာ ပြေးလွှားကစားနေသည့် အရွယ်ခပ်လတ်လတ်မျော
ကံကလေးတစ်ကောင် ဘုတ်ခနဲ ပြုတ်ကျလာတာကို သူအံ့အားသင့်စွာ
ငေးစိုက်ကြည့်ပြီး ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြီး ခံစားလိုက် ရမှန်းမသိ ဆွံ့အ
သွားရသည်။ ။

သူ ဆွံ့အကြောင်ငေးသွားပေမယ့် လုကတော့ သူမလက်ချက်နဲ့ မျော
ကံကလေး သေပွဲ ဝင်ရတာကို ပျော်မဆုံး ပြုံးမဝဖြစ်နေခဲ့လေသည်။ ။

"အဟင်း...ဟင်း...တွေ့တယ်မို့လား ကိုကို...လု လက်မတည့်ဘူး
လား"

ဆိုပြီး သူမကိုယ်သူမ ဂုဏ်ယူပြောနေတဲ့ လုကို သူ တော်တော်
ဖြုသွားရပါသည်။ ။

ဟား...အတော့်ကို ကြောက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေး။ ဒီလို ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ရက်စက်တတ်သည့် မိန်းကလေးဟာ သူနှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ရင်းရင်းနှီးနှီးနေလာခဲ့ပေမယ့် သူနှင့်ကတော့ သွေးအုပ်စု တခြားစီပါပဲ။

သွေးအုပ်စုခြားခဲ့သလို လုက လူမသိ သူမသိ မှောင်ခိုဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သမီးပီပီ သတ္တိရှိသူ။ အင်း... သူကတော့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ မွေးစားတပည့်ဆိုတော့ လုလောက်လည်း သတ္တိမရှိ။

ပြီးတော့ သူ ဒီလိုမျိုး အလုပ်မျိုးကိုလည်း ဝါသနာမပါလှ။

အဲဒီလို သူက ဝါသနာမပါပေမယ့် လုကတော့ အသတ်အဖြတ်၊ အထိုးအပုတ်ကို ဝါသနာကြီးလှသည် မှာ ငရဲမင်းကတောင် ပြန်လည်အားကျရမလို ရက်စက်လွန်းသူဖြစ်သည် ။

ရက်စက်လွန်းသည့် သူမလုပ်ရပ်တွေက သူနှင့် ဘယ်လိုမှ ခွင်မကျခဲ့ချေ။

သူက ထိုးနှက်သတ်ပုတ်ရေးမှာ ဝါသနာမပါ။ လိုင်းမသန်ခဲ့ပေမယ့် စီးပွားရေးကိုတော့ သဲသဲမဲမဲ ရှာဖွေတတ်သူဖြစ်သည် ။

စီးပွားရေးလောကမှာ ပဲ သူက ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်ခဲ့သည် ။ စီးပွားရေးတောင် ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုကိုပဲ သူက အာရုံကျခဲ့တာ ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းက သူ့အတွက် ဗန်းပြပဲဖြစ်ခဲ့သည် ။

တကယ့်တကယ်တမ်း

လုပ်ရသည် က ကုမ္ပဏီဗန်းပြပြီး တခြားမသမာသည့် လုပ်ငန်း။

အဲဒီလို ကိုယ်နဲ့ မအပ်စပ်သည့် အလုပ်ကြီးကို လုပ်ရတာ သူ့ဘဝသူ

မလုံခြုံ မနှစ်မြို့ခဲ့ပေမယ့် ပိုက်ဆံတွေ မရေတွက်နိုင်အောင်ရတဲ့ အလုပ် ဆိုတော့လည်း နဂိုကတည်းက ရိုးသား ဖြောင့်ဖြူးခြင်းကို လုံးဝအလိုမ ရှိသည့် ဒယ်ဒီအရိပ်အောက်ကနေ သူကလည်း ပုံစံကျခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ။

ပြီးတော့ ဒက်ဒီသမီးရင်းဖြစ်တဲ့ လုကလည်း သူ့ကို မျက်စိအောက် က အပျောက်မခံနိုင် ဖြစ်ခဲ့ပြီမို့ အခုဆိုရင် သူသည် လုတို့ သားအဖရဲ့ ကြီးဆွေရာ ရုပ်သေးရုပ်တစ်ရုပ်ဖြစ်ခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။ ။

ရုပ်သေးရုပ်ဖြစ်ခဲ့ရသည့် သူ့ဘဝက

လုက သေဆိုသေ ရှင်ဆိုရှင် ဖြစ်ခဲ့ရတာ။

လုက လက်ညှိုးညွှန်သမျှ သူ ခေါင်းညိတ်ခဲ့ရတာ ဒီကနေ့မှာ လည်း ကုမ္ပဏီအလုပ်တာဝန် တွေကိုထားခဲ့ပြီး လူ့အပျော်တမ်းထွက်သည့် ဘယ်နှစ်ရက်ခရီးကို သူ့ဘာမှ မမေးခဲ့ရဘဲ လူ့ခေါ်တာနဲ့ အရှေ့ရိုးမ တော တစ်နေရာကို အခုလို ရောက်လာခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ။

အခုလိုရောက် လာပြီး အမောဖြေမယ်ကြံရုံရှိသေးတယ်။ မထင်မှတ်ဘဲ လုက စိတ်မြန် လက်မြန်နှင့် သစ်ပင်ပေါ်က မျောက်ကလေးတစ်ကောင်ကို သေနတ်နဲ့ မညှာမတာပစ်ချလိုက်တာကို သူက စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး ငေးကြည့်လိုက်ပေမယ့်

လုကတော့ သူမ ပစ်လိုက်လို့ မျောက်ကလေး သေပွဲဝင်သွားတာကို သဘောအကျကြီး ကျသွားပါတော့တယ်။

"အဟား...ဟား...မျောက်ကလေး...အဝီစိကိုကားကျသွားပြီ...ကြည့်စမ်း ကိုကို"

မျောက်ကလေး သူမလက်ချက်နဲ့ သစ်ပင်ပေါ်က ပြုတ်ကျသေဆုံးသွားတာကို ဝမ်းသာအားရ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးပြီး

ပြောလာသည့် လုကို သူ အတော်ကြောက်သွားရသည်။ ။

ဟား...အတော့်ကို ရက်စက်တဲ့ မိန်းကလေးပါလား။

ဒက်ဒီသမီးက ဒက်ဒီလိုပဲ ရက်စက်တဲ့ နေရာမှာ
သိပ်ပြောင်မြောက်ပြီး ကြောက်ဖို့ ကောင်းခဲ့တာ သူ ကြည့်နေရင်းနှင့်
ကျော ကြက်သီးထသွားရသည်။ ။

"ဟ...ကိုကို...ဘာကြောင်နေတာလဲ...မျောက်ကင်သားစားရပြီ...
ကိုကို မီးမွှေး...ဒီမှာ တစ်ခါတည်း ကင်စားမယ်"

"ဟာ ... လုကလည်း ကွာ ... ကိုကိုမှ မျောက်သားမစားတာ"

"မစားလည်း လုစားမယ်...ကိုကို မီးမွှေးပေး"

အမိနဲ့သံဖြင့်ပြောလာသည့် လုကို သူ နှုတ်ခမ်းစေ့ပြီး စိုက်ကြည့်ကာ
သယ်ဆောင်လာသည့် ခရီးဆောင်အိတ်ထဲမှ မီးခြစ်နှင့် ဖယောင်းတိုင်
ကို ထုတ်လိုက်ကာ လုပြောသည့်အတိုင်း သစ်ကိုင်းခြောက်တွေနှင့် မီး
မွှေးလိုက်ရပါတော့သည်။ ။

"အင်း ...ဒီမှာ မွှေးပြီးပြီ...မင်းဘာသာမင်း ကင်...ငါ့ကို ဒုက္ခပေး
တော့နဲ့ "

"ဒီလောက်ဆို ရပြီ...Thank you ကိုကို"

"အမယ်လေး"

ပြောပြောဆိုဆို လုက ပါးမြိုင်းမွှေးတွေ ယှက်နေတဲ့ သူ့မေးချိတ်နား
ကို ဆတ်ခနဲ ပိတ်နမ်းလိုက်သဖြင့် သူရင်ခွင်ထိတ်လန့်သွားကာ အလန့်
တကြား "အမယ်လေး"တမိပြီးမှ နည်းနည်းရှက်သွားကာ ခေါင်းက ဆံ
ပင်ရှည်တွေကို ဆွဲဆန့်လိုက်ပြီး ရှက်ပြီးကြီး ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။

ပြီးတော့ ပါးစပ်ကလည်း ခပ်ဝါးဝါးပင်

"လုကလည်း ကွာ"

ဟု ပြောလိုက်မိသေးသည်။ ဒါကို လုက မကျေမနပ်နှင့် သူမရဲ့ မေးခွက်ကလေးကို ပိုခွက်သွားအောင် မဲ့ပစ်ပြီး

"ဘာ...လုကလည်း လဲ"

"ဟာ...ဘာမှ မဟုတ်ဘူး "

"ဟွန်း...အူလည်လည်နှင့် ယောက်ျားဖြစ်ပြီး အခြောက်ရာထူးအမည်ခံမနေနဲ့ "

"လု"

"တော်ပြီ ကိုကို...အဲဒါ ကိုကိုကင်ပေး...ကျက်အောင်ကင်ပေး...လုခဏ သားကောင် ချောင်းဦးမယ်"

သူ့အရှေ့သို့ သွေးတွေ ရဲရဲနီနေသည့် မျောက်သေကောင်လေးကို ဘုတ်ခနဲပစ်ချပြီး သူ့အရှေ့ကနေ သေနတ်လွယ်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလှမ်းထွက်သွားသည့် လုကို သူ ဘာစကားမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့။

ပြောခွင့်လည်း မရှိခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

သူ့ဘဝက လုက ဒါဆိုရင် ဒါလုပ်ရသည့် ဘဝပင်။ ငယ်ငယ်ကလေးဘဝကတည်းက လုရဲ့ အရိုက်အနှက်ကို ခံခဲ့ရသည့် ငယ်နာမည် လင်းဂျယ်...သူမတို့ လက်ထဲရောက်မှ ဦးမာန်ထင်းဆိုတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝဟာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ့်သမိုင်းကို ဘာမှ သိခွင့်မရတော့ဘဲ ဘဝတစ်ခုလုံးကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခံလိုက်ရသလို ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရတာ လင်းဂျယ် ရင်နာပါသည်။

ရင်နာနာဖြင့်ပင် ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ့်ငါးနှစ်တာ ကာလက အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက နှလုံးသားကို လှိုင်းရိုက်သလို စီးဝင်လာခဲ့ကာ ခံစားမှုရီသွားရပါသည်။ ။

ဪ...အဲဒီတုန်းက ခံစားမှုတွေက သူ့ကို အတိတ်အကြောင်း ပြန်မတွေးဘဲ မနေနိုင်အောင် ခံစားချက် ပြင်းသွားပါတော့သည်။ ။

"မိ...ငါတို့ စက်ဘီးပြိုင်စီးတာ ခဏရပ်ပြီး စိန်ပြေးတမ်းကစားကြမယ်... ဒါမှ မဟုတ် အပြေးပြိုင်မယ်ဟာ"

"ဟာ...ဒီမှာ စက်ဘီးပြိုင်တာ မောရတဲ့ ကြားထဲ နင်က အပြေးပြိုင်ရအောင်...မပြိုင်နိုင်ဘူး"

မိက သူ့ထက် နှစ်နှစ်ငယ်ပေမယ့် သူ့ကို နာမည်တိုင်း ခေါ်ခဲ့ပြီး သူ့ကိုလည်း အမြဲတမ်း အနိုင်ယူ ဗိုလ်ကျခဲ့သူဖြစ်သည်။ ။

အခုလည်း သူက ကားလမ်း အရှေ့တည့်တည့်မှာ အပျင်းပြေ နှစ်ယောက်သား စက်ဘီးစီးပြိုင်ရင်းနှင့် အိမ်နှင့် အတော်ကြီးကို လှမ်းသွားပြီး သူက စက်ဘီးစီးပြိုင်ရတာကို ပျင်းသွားကာ စက်ဘီးကို ခေါက်ပြီး အပြေးပြိုင်ဖို့ ရှစ်နှစ်သမီးအရွယ်လေး မိကို ပူဆာလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

အဲဒီလို သူ ပူဆာလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ

သူနှင့် မိ။ နောင်တစ်ချိန်မှာ အများကြီး ပြောင်းလဲသွားမယ်ဆိုတာ

ကို မသိဘဲ သူက ကံကြမ္မာကို စိန်ခေါ်ပူဆာနေတော့သည်။ ။

"စက်ဘီးစီးရတာ ပျင်းစရာကြီးဟာ...တစ်ပုံစံပြောင်းဦးမယ်"

လင်းဂျယ် မိကို မရမက ပူဆာတော့ မိက သူနှင့် ယှဉ်ရက်စက်ဘီးစီး
နေရာမှ သူ့ကို ရှုံ့မဲ့မဲ့ငဲ့ကြည့် လာပြီး စက်ဘီးပေါ်ကနေ လွှားခနဲ ခုန်ဆ
င်းလိုက်သည်။ ။

အဲဒီနောက် သူ့စက်ဘီးရှေ့က ကိုင်းလေးကို ကိုင်ပြီး အသက်ရှိုက်ရှု
ကာ

"နေဦး...ငါအမောဖြေလိုက်ဦးမယ်"

"အင်း...အင်း...ဖြေပါကွာ...စက်ဘီးစီးတာတောင်မောတယ်...ရော
ဂါသည် မ"

"မောတာပေါ့...နင်လို ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်းကြီးမှ မဟုတ်တာ"

"အဟား...ငါက ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်းကြီး"

"ဒါပေါ့"

မိက မျက်စပစ်ပြီး ပြုံးလိုက်တာကို သူက သဘောကျစွာ ပြုံးပြုံးက
လေး စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ကာ

"ကဲပါ...အပြေးပြိုင်မယ်"

"ဟယ်...ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ...ရူးနေတာကျနေတာပဲ...
ကားလမ်းမမှာ နော်... ခြံထဲမှာ လည်း မဟုတ်ဘူး ၊ အိမ်နဲ့ လည်း အ
တော်လှမ်းသွားပြီ...ဒါကစားရမယ့် အပြေးပြိုင်ရမယ့် နေရာလည်း မဟု
တ်ဘူး ...အမောဖြေပြီးရင် အိမ်ပြန်မယ်"

"ဟင်"

မိ အပြတ်ပြောချလိုက်တော့ အပြေးပြိုင်ပိုးဝင်နေသည့် သူက ဘာ လုပ်ရမှန်းမသိ ကြံရာမရ ဖြစ်သွားရသည်။ ။

အင်း

မိ ပြောတာလည်း ဟုတ်တာပဲ။ ဒီနေရာက သူတို့ အိမ်နဲ့ လည်း အ တော်လှမ်းသွားသလို ခြံထဲမဟုတ်၊ တကယ် အပြေးပြိုင် ကောင်းတဲ့ နေ ရာမဟုတ်။

ဒါပေမဲ့

သူက စိတ်ထဲမှာ ရှိတဲ့ ခံစားချက်ကို ချက်ချင်း အကောင်အထည်ဖော် ချင်သူပီပီ မိ မခံချင်အောင် ဆွပေးပြီး သူနှင့် အပြေးပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်လိုက် မိပြန်သည်။ ။

"နေကွာ...ငါ့ကိုကြောက်လို့ မပြိုင်ရဲလည်း နေတော့ စက်ဘီးစီးပြိုင် တော့လည်း နင်အရှုံးပဲ...နင်က အမြဲတမ်း အရှုံးသမား...အခုလည်း အပြေးပြိုင်ရင် ရှုံးမှာ စိုးလို့ နင်ငြင်းတာ ငါသိတယ်"

"ဘာ"

"အဟား"

မိ မျက်လုံးတွေ မခံချင်စိတ်ဖြင့် လက်လက်ထသွားတာကို သူက သ ဘောကျစွာ စိုက်ကြည့်ပြီး ပခုံးနှစ်ဖက်တွန့်လိုက်သည်။ ။

အဲဒီလို မိ မခံချင်အောင် ပခုံးတွန့်ပြလိုက်တော့ မိကလည်း သူနည်း တူ ပခုံးလေး နှစ်ဖက်တွန့်ပြီး လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ဖြောင်းခနဲ ရိုက်ကာ

"နင်...ငါ့ကို ဘယ်တော့မှ စိန်မခေါ်နဲ့ လင်းဂျယ်...ဘယ်တော့မှ မရ ဘူး"

"မရဘူး...ရတယ်ဆိုတာ သိချင်ရင်...ငါနဲ့ စမ်းပြီး အပြေးပြိုင်မယ်လေ"

"ရတယ်...ကြာသလားလို့ မမေးနဲ့ "

"အိုကေ...ကြိုက်သွားပြီ"

အခုမှ ပဲ သူက လိုအင်ဆန္ဒပြည့်သွားသူကို
လက်ဖျစ်တစ်ချက်ထွက်ပြီး ကားလမ်းဘေးတစ်နေရာမှာ ပြိုင်စက်ဘီး
လေးကို ဒေါက်ထောက်လျက် သော့ခတ်လိုက်သည်။ ။

အဲဒီအချိန်မှာ

မိကလည်း သူမ ပြိုင်ဘီးလေးကို သူ့စက်ဘီးနှင့်ယှဉ်ရက်
သော့ခတ်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို တဖတ်ဖတ်ရိုက်ကာ အပြေးပြိုင်ပွဲမှာ အ
နိုင်ရဖို့ အားမွေးလိုက်သည် ထင်သည်။ ။

မျက်နှာ မင့်တင့်တင့်လေးနှင့်

"ကဲ...ပွဲစတော့မယ်...ကားလမ်းအတိုင်း ပြေးမှာ နော်"

"အိုကေ...ကားလည်း ရှင်းတယ်...တို့ ဒီကားလမ်းမအတိုင်း
ပြေးသွားပြီး...မိုင်တိုင်တစ်တိုင်မှာ ပန်ဝင်မယ် အဲဒီမှာ အရင်ဆုံး ဝင်နိုင်
တဲ့ သူက အောင်နိုင်သူပဲ သဘောတူလား"

"အိုကေ...တူတယ်"

"ဒါဆို စပြီး...ဝမ်း တူး...ဟာ နင်အရင်ပြေးတယ် စိတ်ပုပ်မ"

မိက သူ ဝမ်းလို့ ပဲ ခေါ်လိုက်ရသေးတယ်။ သူ့ကို ဦးအောင် အနိုင်ရ
အောင် သူ့အရှေ့က အရင်ဆုံးပြေးထွက်သွားတာကို
သူ့အသည်းယားစွာဖြင့် သူမ အနောက်ဘက်ကနေ တရုတွန်းပြေးလိုက်

သွားလိုက်သည်။ ။

အဲဒီအချိန်မှာ

မထင်မှတ်ထားတဲ့ ကံကြမ္မာဆိုးကြီးက သူနှင့် မိတို့ နှစ်ယောက်ဘဝ
ကို ပြောင်းပြန်လှန်မှောက် ပစ်သွားပါတော့သည်။ ။

ဪ...ကံကြမ္မာဂြိုဟ်ဆိုးဝင်တာ ဒါပါလားဆိုတာကိုတောင် တွေး
ချိန်မရလိုက်တဲ့ သူနှင့် မိမှာ အရှေ့ကတည့်တည့်ကြီး အပြင်းမောင်းလာ
သည့် ကုန်ကားကြီးအောက်မှာ လှိမ့်ပိန့်ပစ်ကျသွားခဲ့ရသည့် ဘဝတစ်ခု
က

အခုချိန်မှာ သူ့ကို သွေးပျက်ချောက်ချားမှုတွေနှင့် အရှိန်ငြီးငြီး တော
ကလောင်သွားခဲ့တယ် ဆိုရင်

မိကရော ဘယ်လိုခံစားချက်မျိုး ခံစားရမည်နည်း။

ခံစားရမည့် မိနဲ့လုံးသားကရော ရှင်သန်ပါဦး မည်လား။

ဒါမှ မဟုတ်

မိလည်း သူ့လိုပင် ကံကောင်းထောက်မစွာ အသက်ရှင်ခွင့်ရမည်
လားဆိုသည့် ခံစားမှုအတွေးတွေက သူ့ကို မှုန်ဝါးဝါး
ညချမ်းအချိန်အခါကြီးမှာ ပူလောင်မှုတွေနှင့် မငြိမ်းချမ်းနိုင်အောင် ခံ
စားမှုမိုက်သွားခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။ ။

တကယ်တော့

မိနဲ့ သူ ဒီလို အဝေးဆုံးကမ္ဘာတစ်ခုဆီကို ရောက်ခဲ့အောင် ဖန်တီးခဲ့
သူက သူပင်ဖြစ်သည်။ ။

သူက ကံကြမ္မာဆိုးဝင်မှာ ကို မသိဘဲ ရမ်းသမ်းစိန်ခေါ်ခဲ့လို့ နှစ်ယော

ကံစလုံး မိဘတွေနဲ့ ဝေးပြီး ဘဝပျက်ခဲ့ရတာ။ ငါ့ကြောင့်လို့ ဆိုရင် နင်
ငါ့ကို အမြဲတင်မှာ လားဟင် မိ။

ငါကတော့ နင့်ကို အမြဲတမ်း တောင်းပန်သွားမှာ ပါ။

ငါ့ကို ခွင့်မလွှတ်ပါနဲ့ မိရယ်။

နင် ငါ့ကို ဒီကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ငါ့လို အသက်ရှင်ခွင့်ရှိနေခဲ့ရင် ငါ
ကို အမြဲတမ်း ကျိန်ဆိုလိုက်စမ်းပါ။

ဟင်...မိ

နင် ကျိန်မယ်မဟုတ်လား။

ကျိန်မယ်ဆိုရင်

ငါ့ဘဝကြီးက အမြဲတမ်း ပူလောင်ကြေကွဲခြင်းတွေနဲ့ ခံစားနေရပါ
စေလို့ ...

ကျိန်လိုက်ပါကွာ...နော်။

နာခေါင်းထဲသို့ အသားတူးနဲ့တစ်လုံးကြီး ဝင်ရောက်လာတာနှင့် တ
စ်ပြိုင်နက် သူ့အရှေ့မှာ ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်နှင့် လောင်းကုတ်ကြီးကိုဝ
တ်ပြီး သေနတ်ကို ဟန်ပါပါ လွယ်ကာ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း ကားပြီးရ
ပ်လာသည့် လူကို သူ မော့အကြည့် လုက ရင်ဘတ်ကြီး ဖိကာ...

"အမယ်လေး...ကိုကို ဘာတွေများ စိတ်ကူးယဉ်နေတာတုန်း...
မျောက်တစ်ကောင်လုံး မီးကင်ထားတာ တူးနေတာတောင် မသိရအောင်"

လု ကျယ်ကျယ် ကျယ်ကျယ်ဆိုလာတော့မှ အတိတ်က အရိပ်တွေကို သူ့မျက်ဝန်းထဲမှ ဖျောက်ထုတ်လိုက်ရသည်။ ။

သူ့မျက်လုံးထဲမှ အတိတ်က အရိပ်တွေကို ဖျောက်ထုတ်လိုက်ရပေမယ့် ရင်ထဲမှာ ငြိသွားသည့် မျက်ဝန်းမှ နံတွေက ဖုံးမရဘဲ လုကို ငေးကြည့်ရင်း မိကို သတိရစိတ် ပြင်းသွားရသည်။ ။

အင်း...အခုလောက်ဆိုရင်

မိလည်း လုအရွယ်ပေါ့...မိက သူ့ထက် နှစ်နှစ်ငယ်တယ်ဆိုတော့ လုနဲ့ အသက်အတူတူပင်။

လုနဲ့ အသက်တူတူဆိုတော့ လုတို့ မျက်နှာလို နုနုနယ်နယ်လေးပေါ့။

ပြီးတော့ မိက ငယ်ငယ်ကတည်းက မျက်နှာသွယ်သွယ် ချောချောလေး။ အခု အပျိုကြီးဖားဖားအရွယ် ရောက်ပြီဆိုတော့...

အင်း

ဘယ်လောက်အထိ ဖွင့်ဖွင့်ထွားထွားကြီး လှနေချောနေလိုက်မလဲ။

ဟား မိရယ်။ မင်း ဒီကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ငါ့လို အသက်ရှင် ရပ်တည်ခွင့်ရခဲ့ဦးမယ်ဆိုရင် ငါနဲ့ ပြန်ဆုံခွင့်ရချင်ပါသေးတယ်။

ဒါပေမဲ့

ခက်တာက ဆယ်နှစ်မပြည့်တပြည့်ကောင်လေးတစ်ယောက်က ကိုယ့်ကို ကယ်တင်ပြီး မွေးစားလိုက်သည့် ယခု လုရဲ့ ဖခင် ဒက်ဒီကို ကိုယ့်ရပ် ကိုယ့်ဌာနေကို မှန်မှန်ကန်ကန် မပြောပြတတ်ခဲ့ဘဲ နေသည့် ပြင်ဦးလွင်မြို့ကလေးကိုပဲ ပြောပြတတ်ခဲ့တာ သူနှင့် မိဘတွေကို အရှင်ကွဲ ကွဲခဲ့ရသလို မိနှင့်လည်း ရှင်ကွဲပဲ ကွဲကွာခဲ့ရသလား၊ သေကွဲ ကွဲခဲ့ရသလား

ဘာမှန်းမသိသည့် ခံစားချက်တွေက သူ့ကို ခံစားရူးဖျသွားရတော့သည်

။

ဒီအချိန်မှာ

သူ့ရင်ထဲက တင်းကျပ်ကျပ် ခံစားမှုတွေကို ကမ်းစပ်သွားပြီး အာခေါင်ခြစ် အော်လိုက်ချင် ပါသည် ။

"အား...မိ ငါ နင့်ကို လွမ်းလို့ သေတော့မယ်"

လို့ အာခေါင်ခြစ်ပြီး အော်ပစ်လိုက်ချင်သည့်ဆန္ဒတွေကို သူ့အသိနဲ့ သတိယှဉ်ပြီး မျှိုသိပ်လိုက်ရသည် ။

"ဟယ်...ကိုကို...ဘာဖြစ်နေတာလဲ မျောက်ကင်ကြီးတူးနေပြီ
ဒုက္ခပါပဲ"

ပြောပြောဆိုဆို လုက သူကင်ထားသည့် မျောက်ကင်ကို မီးဖိုပေါ်က ဆွဲချလိုက်သဖြင့် သူ လုကို ဘာမှ မပြောမိတော့ဘဲ နေဝင်ရီဖျ ဖြစ်နေသည့် ညနေဆည်းဆာအလှကို သစ်ပင်ရိပ်အုပ်အုပ်ဆီကနေ မော့ငေးကြည့်လိုက်သည် ။

ဒီအချိန်မှာ လုကတော့ သူ့ရဲ့ ခံစားနေရသည့် တနင့်တနဲရင်ကို ဘာမှ စိတ်မဝင်စားတော့ဘဲ တစ်ခြမ်းတူးပြီးသား မျောက်ကင်သားပူပူကြီးကို ဓားဖြင့် ဖဲ့ထုတ်ပြီး အသားကောင်းတစ်ခြမ်းကို

"တဂျူးဂျူး"

မှုတ်ပြီး အားရပါးရ ဝါးစားနေတာကို သူတစ်ချက်ကြည့်ပြီး ပျို့တက်ချင်သည့် တံတွေးတွေကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် မသိမသာလေး ဝှိခနဲ မျှိုချလိုက်ရသည် ။

အမယ်လေး ရွံဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။

လုစားနေတာ တကယ့်ကို မက်မက်စက်စက်။ ပလုတ်ပလောင်း။ အဟား မျောက်ကင်သားကိုများ မရွံမရှာ စားတတ်တာ သူ ရွံရှာလွန်းလို့ မျက်နှာကြီး စပရင်လို မဲ့သွားတာကို လုကကြည့်ပြီး အထာပေါက်စွာဖြင့် သူ့ကို အရှေ့ကနေ သိုင်းဖက်ကာ မျောက်ကင်တစ်ဖဲ့ ပါးစပ်ထဲ သွင်းမတတ် ပါးစပ်နားကပ်ပြီး

"ကောင်းတယ် ကိုကိုရ...စားကြည့်ပါလား...စားလည်း စားဖူးသွားတာပေါ့"

"မစားချင်ပါဘူး"

သူက ခါးခါးသီးသီး ငြင်းပစ်ပြီး လုခွံကျွေးလာတဲ့ လက်တွေကိုလည်း မသိမသာ ပုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ။

အဲဒီလို ပုတ်ထုတ်လိုက်တော့ သူက တအိအိ ရယ်ချလိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာနား သူမ မျက်နှာလေးကပ်ကာ

"ဘာလဲ...ကိုကို ထမင်းဆာပြီလား"

"မဆာပါဘူးကွာ...မိုးလည်း ချုပ်ပြီ...ကိုကိုတို့ ဒီမှာ ပဲ အိပ်ရမှာလား...ဒါမှ မဟုတ်"

"အင်...ဒီမှာ ပဲအိပ်မှာ ပေါ့...ဘာလဲ ကိုကိုက တောထဲမှာ မအိပ်ရဲဘူးလား"

"မသင့်တော်ဘူး လု"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ အပျော်ခရီးတစ်ပတ်လောက် ထွက်မယ်လို့ ဒယ်ဒီကို ပြောခဲ့တာပဲ... ဒီအရှေ့တောပြီးသွားရင် ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်ကို သွားဦး

မယ်...ရှမ်းပြည်နယ်ပြီးတော့... ချင်းပြည်နယ် ချင်းတောင်တန်းတွေဆီ
လည်း လုရောက်အောင်သွားမှာ ...အဲဒါ ကိုကို လိုက်ပို့ရမှာ ဘယ်လော
က်ကြာကြာ"

"ဟာ...ဒါတော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ...ငါက ကုမ္ပဏီတစ်ဖက်နဲ့ ကုမ္ပဏီလု
ပိုင်ခန်းကို အခု တစ်ပတ်တောင် ငါမနည်းအောင့်အည်းသည်းခံထားရ
တာ"

"မရဘူး...ကိုကို...လုကတော့ သွားချင်တဲ့ နေရာကိုသွားမှာ ပဲ...လု
က ကိုယ်လုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ရမှ ကြိုက်တာ"

"ဟား...အဲဒါဆို လုဘာသာ တခြားသူနဲ့ သွားကွာ...ငါ အပျော်တမ်း
ခရီးထွက်တတ်တဲ့ ကောင်စား မဟုတ်ဘူး ...စီးပွားရေးမပါရင် လေကုန်
တောင် မခံချင်ဘူးကွာ... အချိန်ကုန်ဖို့ မပြောနဲ့ "

"အမယ်လေး...ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် သူ့စီးပွားက တစ်လမှ ထောင်ချီ
ဝင်တာပါနော်...လုတို့ က ခွင်မိရင် တစ်နာရီထဲနဲ့ ထောင်ချီပွတာ...
စီးပွားရေးလောကကိုတော့ ကိုကို လုကို ကျော်တတ်လို့ မရပါဘူး...ဟာ
ကိုကိုနဲ့ အငြင်းမပွားချင်ဘူးကွာ...အာရုံနောက်တယ်...ကျွတ် ကျွတ် ဇ
က်တွေညောင်းလိုက်တာ ကိုကိုရယ်...လုကို ဇက်ကြောဆွဲပေးပါဦး"

"ဟာကွာ...ဒီမှာ စိတ်ညစ်ရတဲ့ ကြားထဲ...မင်းကတစ်မျိုး"

"ကိုကိုနော်...လုခိုင်းရင် ဘယ်တုန်းက ငြင်းလို့ ရဖူးလို့ လဲ တစ်မိနစ်
အတွင်း နှိပ်ပေး"

"ဟား...ဒုက္ခတော့ စရောက်ပြီ"

"သုခပါ ကိုကိုရဲ့ ...အဟင်း"

"မရယ်နဲ့ ကွာ ငါ"

"လုပ်နော်"

သူ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ချေ။ လူက အေးအေးဆေးဆေးပင် သူ့ရင် ခွင်မှာ မှီပြီး မျက်နှာအပ်ကာ သူမ ဇက်ကြောကိုဆွဲပေးဖို့ အဆင်သင့် လက်တစ်ရွယ်ရွယ်လုပ်နေတာမို့

သူကလည်း လူ ကုပ်သားကလေးကို လက်တစ်ဖက်နှင့် ဆွဲနှိပ်ပေးလိုက်ရတော့သည်။ ။

သူ အဲဒီလိုဇက်ကြောဆွဲပေးတဲ့ အချိန်မှာ မိတစ်ယောက်ကရော ဘယ်သူ့ရင်ခွင်မှာ ရောက်နေပြီလဲ။

ဟား

ငါ့ရင်ထဲမှာ ပူလောင်ပါတယ်ကွာ။

"ဟင်...ဘာ ဘာ ကိုကို"

အမှတ်မထင် တွေးလိုက်သည့် စကားသံက အပြင်ကို ထွက်ကျသွားသည် တွင် လူက သူ့ကို ခပ်တင်းတင်းသိမ်းဖက်ထားရာမှ မျက်နှာလေး မော့ကာ ပြူးစိုက်လျက် မေးလာတာမို့ လူကို သူ့ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ ပူလောင်သွားရကာ လူကိုယ်လုံးလေးကိုပဲ သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်လိုက်ရပြီး ချော်လဲရောထိုင် လျှောချလိုက်ရပါတော့သည်။ ။

"ကိုကိုကုမ္ပဏီကိစ္စကို ရင်ပူတာ ပြောတာပါကွာ"

"ဟွန်း...ဒီလို လုပ်စမ်းပါနော်"

"အင်း...အင်း"

"ကိုကို"

"ဟင်"

"လုနဲ့ ကိုကိုနဲ့ က ဘာတော်လဲဟင်"

"မောင်နှမ"

"ဟင့်အင်းကွာ...ပြန်ပြော"

ခက်ရပါပြီ။

ဒီပုံစံအတိုင်းဆို သူ လုနှင့် ဘယ်လိုမှ လွတ်လပ်ခွင့်မရှိတော့အောင် လုက သူ့ကို အပိုင်အနိုင် ချုပ်ကိုင်ဆွဲဆောင်လိုက်ပြီဖြစ်ခဲ့သလို လုရဲ့ နူးညံ့သည့် အနမ်းနွေးနွေးတွေက သူ့ကို ရီတမှောင်နေရီဖြိုးဖြကြီးမှာ ရင်ခုန်ကြမ်းသထက် ကြမ်းလာရပြီဖြစ်သည်။

ဒီအချိန်မှာ

သူ့ရင်ခုန်သံတွေကို ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်လို့ မရတော့သလို သူသည် လှပလွန်းသည့် အလှမင်းသမီးလေးရဲ့ နွေးထွေးတဲ့ ရင်ခွင်နုကိုပဲ ခုန်မငင် မက်မောသွားရပါပြီ။

ထိုမက်မောခြင်းနဲ့ အတူ သူ့ပါးစပ်က ဗလုံးဗထွေးပြောလိုက်သည့် စကားတစ်ခွန်းက သူ့နှလုံးသားကို ကိုင်လှုပ်ရိုက်ခတ်သွားပါလေသည်။

သူ လုကို ပြောလိုက်သည့် ခံစားချက်စကားမှာ

"ညီမ...ချစ်သူ"

တဲ့ လေ။

ဒီစကားတစ်ခွန်းနဲ့ တင် လုလည်း သူ့ရင်ခွင်မှာ သူ့ကို မိန့်မိန့်မှူးမှူး ကြည်နူးညွတ်ပျောင်း သွားခဲ့ရပါပြီ။

သူကတော့

ရင်ထဲမှာ ရှိန်းရီနွေးထွေးပူလောင်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတာကို

တော့ ခံစားလိုက်ရသေးသည်။ ။

အဲဒီနောက်မှာ တော့

သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ လုတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာကိုပဲ သတိရခံစားလိုက်ရ
တော့သည်။ ။

အခန်း (၂)

တစ်ပတ်တိတိ လုနဲ့ တောတောင်အနံ့ ခြေဆန့်ပြီးခဲ့ပြီမို့ ဒီကနေ့မှာ တော့ စိတ်လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာဖြင့်ပင် ကုမ္ပဏီ အဆောက်အဦထဲကို သွက်သွက်ကြီး လျှောက်ဝင်လာခဲ့လိုက်သည်။ ။

တစ်ပတ်တိတိ ဝေးကွာသွားတဲ့ ကုမ္ပဏီရုံးဝန်ထမ်းတွေရဲ့ သူ့ကို ဦးညွှတ်နှုတ်ဆက်မှုကို သူက ခေါင်းတညိတ်ညိတ် အသိအမှတ်ပြုပြီး တတိယမြောက် ရုံးခန်းထဲသို့ လှမ်းအဝင်

"ဟ"

ခနဲ ပါးစပ်က အာမေဍိတ်မြည်သွားသည် အထိ ရင်ဘတ်ခြင်း ရိုက်သွားတာကို သူအံ့ဩတကြီး ဖြစ်သွားပေမယ့် ရုံးခန်းထဲက ထွက်လာသည့် အမျိုးသမီးက သူ့ကို သာမန်ခါ လျှံခါ တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားတာက သူ့ကို မခံချင်စိတ် သီးသွားရသည်။ ။

မခံချင်စိတ်က သူ့ကို ဘယ်လိုမှ မျှိုသိပ်ထားလို့ မရတော့သည့်အဆုံး သူက ချက်ချင်းပင် သူမ အနောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းပြီး သူမ လက်ကို ဖမ်းဆွဲကာ အံ့ကြိတ်စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။ ။

ပါးစပ်မှ လည်း သွားစေ့ထားသံဖြင့်

"မင်း...ဘယ်လိုမိန်းကလေးလဲ ရိုင်းလှချည်လား"

"ဟင်"

အမျိုးသမီးက သူ့ကိုကြည့်ပြီး တော်တော်လန့်သွားပုံရသည်။ ။

မျက်လုံးတွေက အံ့ဩလန့်ဖျပ်သွားပုံဖြင့်
ယောင်ယောင်ကန်းကန်းဖြစ်ပြီးမှ သူ့ဆွဲထားသည့် သူမလက်တစ်ဖက်
ကို တအားရုန်းယူ လိုက်လေသည်။ ။

သို့သော်

သူက ရုန်းထွက်ခွင့်မပေးဘဲ သူမ မျက်နှာကလေးကို
ခပ်ထန်ထန်ကြီး စိုက်ကြည့်လိုက်သည် တွင် ...

ကမ္ဘာမြေတစ်ခွင်လုံး လင်းလက်တောက်ပသွားသလို သူ့မျက်လုံးထဲ
မှာ လင်းထိန် တောက်လက်သွားလေသည်။ ။

မျက်ဝန်းအစုံ လင်းထိန်တောက်လက်သွားပေမယ့် ရင်ထဲက နှလုံး
သားက ပြောင်းဆန်အောင် လှုပ်ရှားသွားချိန်မှာ သူမက
လက်တစ်ဖက်မြှောက်တက် လာပြီး လက်ညှိုးထောင်ကာ

"ရှင် ရှင်...ဦးထင်မာန်"

"အင်"

သူ အင်ခနဲ အသံထွက်သွားသည့်အထိ ထိတ်ခနဲ ခံစားပြီးမှ ရယ်ချင်
သည့်စိတ်ကို မနည်းမျိုချလိုက်ရသည်။ ။

အင်း ဒီအမျိုးသမီးက သူ့ကို သိနေပါလား။

ဒါပေမဲ့

နာမည်တော့ မှားသွားပြီ။

အဟား အတော်ရယ်ရတဲ့ မိန်းကလေး။

"ရှင်...ဦးထင်မာန်"

"ဟ...ငါ့နာမည် ဦးမာန်ထင်းပါ"

"ထားပါ...ကျွန်မ လက်ကိုလွှတ်ပေးပါ"

"အဟား...အတော်ရယ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးပဲ"

ရင်ထဲမှာ တော့ သူမဟာ ငယ်ငယ်က မိ အသေးစားလေးနဲ့ မျက်နှာ
ချင်း တစ်ထပ်တည်းညီနေတာက သူ့ရင်ကို လှိုင်းပုတ်တဲ့ လှေဖြစ်နေသ
ည် ။

ဟာ...တူလိုက်တာ။

ထပ်ချွတ်ခွဲမရဘူး။

သိနည်းတူပဲ။ သူမက ဘယ်ဘက်ပါးပြင်လေးမှာ စပယ်တင်မှဲ့လေး
ပေါက်နေတာ မိမ့် မိအစစ်ပါဟု သူ့ရင်ထဲက ခံစားလှိုက်ဖို့စွာ သိလိုက်ရ
တဲ့ အချိန်မှာ သူမက သူ့လက်ထဲက လက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းဆွဲယူပြီး သူ
အရှေ့က မပြေးရုံတမည် လှည့်ထွက်သွားတော့သည် ။

"ဟင်"

အဲဒီတော့မှ သူ အတွေးနက်ပြီး ဝါးသွားသည့် အဖြစ်ကို ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ် ရှက်သွားကာ ကိုယ့်နဖူးကိုယ် ဖတ်ခနဲ ပြန်ရိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းထူထူ
တွေကို တင်းတင်းစေ့စေ့လိုက်မိသည် ။

တောက်

သောက်သုံးမကျလိုက်တဲ့ ငါ။

ကိုယ့်ဘာသာ ထင်ကြေးပေးပြီး မြင်ကရာ မိန်းမချော မိန်းမလှလေး
တွေနဲ့ ဘယ်ဘက်မှာ မှဲ့ပါသည့် မိန်းကလေးတွေ တွေ့တိုင်း သူရူးသွပ်ခဲ့
တာ ဒီတစ်ခါ သူ့အရူးက အတော်မိုက် သွားရပြီဖြစ်သည်။ ။

ဘယ်လောက်အထိ မိုက်သွားသလဲဆိုရင်

ဦးမာန်ထင်းဆိုတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သူဌေးတစ်ယောက်ဟာ ခပ်ကြော
င်ကြောင် လူပေါသွပ်တစ်ယောက် ဖြစ်သွားရလေပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"ဟား...ရှက်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာကွာ"

ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ် ရှက်ရှက်နှင့် ခေါင်းက အဖြောင့်ဆွဲထားတဲ့ ဆံပင်
ရှည်တွေကို ဆွဲကိုင်ရေရွတ်ရင်း သူခြေလှမ်းကျဲကြီးတွေနှင့် ရုံးခန်းဆီသို့
လှည့်ဝင်လာလိုက်သည်။ ။

ရုံးခန်းထဲ လှမ်းဝင်လိုက်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့ကို အပြုံးနုနု
တွေနဲ့ ဆီးကြိုနေသည့် ညီသစ်ကို သူ ဘာမှ မပြောသေးဘဲ
မျက်မှောင်ကြီးကုတ်ကြည့်ရင်းမှ ဆုံလည်ဆိုဖာကြီးမှာ ခပ်တင်းတင်းထို
င်ကာ စောစောက ရှက်ခဲ့ရသည့် ခံစားမှုတွေကို ကိုယ့်ဘာသာ ပြန်မြင်
ယောင်ရင်း လက်နှစ်ဖက်ယှက်ချိုးချ ပစ်လိုက်တော့သည်။ ။

အခုချိန်မှာ

သူ ဘယ်သူ့ကိုမှ စကားမပြောချင်သေးပါ။

စကားမပြောချင်လို့ ကို မျက်စိစုံမှီ တံငြိမ်သက်နေလိုက်မိတော့သည်

ဒီည တစ်ညလုံး သူဘယ်လိုမှ အိပ်ပျော်မည် မထင်တော့ပါ။
ရင်ထဲမှာ မျိုသိပ်ရလွန်းလို့ တင်းကျပ်နေသည်။

အင်း...ကြာရင် သူရူးသွားမလားမသိ။ ပြောလို့ မရ

ဟားကွာ။ ဒီမှဲ့နက်ပိုင်ရှင် မိန်းကလေးဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ
ကို ညီသစ်ကို ချက်ချင်းမမေးဘဲ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ် ပဟေဠိညှိနေရ
သည့် သူ့ကိုယ်သူ ဘယ်လိုမှ မခံစားနိုင်လောက်အောင်
ရူးသွပ်သွားရပါပြီ။

သူအခုလို ရူးသွပ်နေတာ မဖြစ်နိုင်မှန်း မရနိုင်မှန်းသိတဲ့ လမင်းကို
လိုချင်တဲ့ ကလေးလေးတစ်ယောက်လိုများ ဖြစ်နေမလား။

ဟား...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်။

မိနဲ့ ဆင်တူရိုးမှားရှိတဲ့ မိန်းကလေးတိုင်းကို ငါအမြဲတမ်း စုံစမ်းမှ ။
မိ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ သူ့လို ကယ်တင်ရှင်နဲ့ တွေ့ရတဲ့ ဘဝတစ်ခုကို သူမျှော်
လင့်ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ရှင်သန်ခဲ့တာဖြစ်သည်။

"မိ...မင်း အဲဒီမိန်းကလေး ဖြစ်လိုက်စမ်းပါ"

တစ်ဖက်သတ်ရူးဆိုတာ ဦးမာန်ထင်းဖြစ်သွားရပြီလား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
စ ရူးစရာ အကြောင်းရှိလို့ ရူးတာပဲ ဘာရှက်စရာမှ မလို။

ဒါပေမဲ့

ကိုယ့်အရူးကိုတော့ ဘယ်သူမှ သိလို့ မဖြစ်ချေ။

အင်း ယုတ်စွအဆုံး

ကိုယ်နဲ့ အနီးဆုံးရှိနေသည့် လူကိုတောင် သူ တစ်စွန်းတစ်စ အသိ ပေးလို့ မဖြစ်။

လုဆိုတဲ့ မိန်းမက နှလုံးသားနဲ့ ယှဉ်ယှဉ်၊ ဥစ္စာဓနနဲ့ ယှဉ်ယှဉ် သူမ က အသာစီးရမှ ဖြစ်သူမို့ သူ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စား နေသည့်အကြောင်းကိုတော့ ဘယ်တော့မှ သိလို့ မဖြစ်။

ပြီးတော့

သူနဲ့ လုရဲ့ အခြေအနေက

ဟား...သူတွေ့ရင်းနဲ့ တောင် အသည်းနှလုံးထဲ ကျိန်းမြမြကြီး ထူရှိ န်းသွားရသည် ။

ညတစ်ညရဲ့ တိတ်ဆိတ်မှုနဲ့

အလှမင်းသမီးတစ်ပါးအောက်မှာ

ကျရှုံးခဲ့ရသည့် သူ့နှလုံးသားဟာ လုအပေါ်မှာ စစ်မှန်သည် မစစ်မှန် သည် မရှိခဲ့ဘဲ လုနှင့် တရားဝင်ချစ်သူဖြစ်ခွင့်ဖြစ်ခဲ့တာ သူတွေ့မိတိုင်း မိနဲ့ များ ပြန်ဆိုစည်းရင် သစ္စာမဲ့ရာကျ မလားဆိုသည့် အတွေးစိတ်က မ လုံမလဲဖြစ်ကာ လုကိုလည်း သူ ရင်မဆိုင်ချင်လောက်အောင် စိတ်ထဲမှာ တွန့်ဆုတ်သွားရသည် ။

ဟာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ

လုနဲ့ ချစ်သူဖြစ်နေတာ လက်ထပ်ရသေးတာမှ မဟုတ်တာ။

အဲဒီတော့

မိနဲ့ ယောင်တူ မိန်းကလေးတွေကို မိလားဆိုပြီး စုံစမ်းစိတ်ဝင်စားခွင့် သူ့မှာ အခွင့်အရေးရှိသေးသည်။

အင်း တွေးနေရင်း နောက်တယ်။

မနက်က ရင်ဘတ်ချင်း ငြိခဲ့တဲ့ မှဲ့နက်မျက်ဝန်းလှလှပိုင်ရှင်ဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာကို သူအခုအချိန်မှာ အပူလောင်ဆုံး အတမ်းတဆုံး ခံစားနေရပြီမို့

ဘာမှ ဆင်ခြင်တွေးတောမနေတော့ဘဲ ညီသစ်ဆီကို ရောက်လာသည့် မနက်က ကောင်မလေးအကြောင်းကို သူ ဖုန်းနဲ့ လှမ်းမေးဖြစ်သွားရသည်။

ညီသစ်ဖုန်းနံပါတ်ကို နှိပ်ပြီးသည့်အချိန်မှာ တော့ သူ့ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး မုန်တိုင်း ထန်နေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

"ဟယ်လို"

ဆိုသည့် ညီသစ်အသံက အိပ်ချင်မှုတူး ပေါက်နေတာ သူ့အလွန်အားနာသွားရသည်။

နာရီကို မြှောက်ကြည့်လိုက်တော့ ညဆယ့်နှစ်နာရီကိုတောင် စွန်းနေပြီမို့ သူ ညီသစ်ကို အချို့သာဆုံး အသံလေးနှင့် ဖားလိုက်ရသည်။

"သူငယ်ချင်း...မအိပ်သေးဘူးမဟုတ်လား...ဒီအချိန်က သူငယ်ချင်းအိပ်တဲ့ အချိန် မဟုတ်သေးပါဘူး"

"ဟ...ဘာကြောင်တာလဲ ဒီအချိန်က လူအိပ်ချိန်ကွ...လူအိပ်ချိန်"

"ဟ...မင်းစကားကြီးက လူအိပ်ချိန်ဆိုတော့ ငါက မအိပ်သေးဘဲ ဖုန်းဆက်တော့ ဘာလုံးလုံးဖြစ်သွားပြီလဲ"

"မရစ်နဲ့ ကွာ...ချထားသေးလား"

"တစ်ခွက်...တစ်ဖလားပါ"

"အဟား...ယုံရမယ် ယုံရမယ်...တစ်ပုလင်းမှ ပုံမှန်နေလို့ ရတဲ့ ကောင်က"

"ကဲ ထားဦး...ငါ မင်းကိုဖုန်းဆက်တာ ဘာအကြောင်းကြောင့်လို့ မင်းထင်သလဲ"

"ဘယ်သိမလဲကွ"

"နည်းနည်း ထင်ကြည့်စမ်း"

"No...အိပ်ချင်တယ်ကွာ...အရစ်ပဲ"

တစ်ဖက်မှ သူငယ်ချင်းက တော်တော်စိတ်တိုနေပြီမို့ သူမဝိုက်တော့ဘဲ တည့်တည့်မေးချလိုက်သည်။ ။

"မနက်က မင်းဆီလာတဲ့ ကောင်မလေးနာမည်က ဘယ်သူလဲ"

"ဟေ...သေပါတော့ ဦးမာန်ထင်း...ဆေးမှားသောက်မိပြီ"

"ကျွတ်...ပြောစမ်းကွာ"

"သိချင်တယ်ပေါ့"

"အင်း"

"ဟိတ်ကောင်...ကောင်မလေးက အစ်ကိုကြီး ဖိထားလို့ ပိနေတာ နော်...သွားမစမ်းနဲ့ ပွဲကြမ်းသွားမယ်"

"ဘာလဲကွာ...မင်းဟာက မခိုင်မာလိုက်တာ"

"မလွယ်လို့ ပါ"

"ဦးမာန်ထင်းနဲ့ မတွေ့သေးလို့ ပါ...မနက်ကတော့ ပွဲဦးထွက် ရင်ဘတ်ချင်း ရိုက်သွားတယ်...ဒါ ငါတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ပွဲဦးထွက်ပဲဆိုတာ ငါ ယုံသွားပြီ"

"အင်း...ဒီတော့"

"ကောင်မလေးရဲ့ Biography ကို ငါသိချင်တယ်...ပြီးတော့ သူဟာ V irgin ဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်"

သူမေးချင်တာကို မေးခွင့်ရလိုက်ပြီမို့ သူ့ရင်ဘတ်ထဲက အလုံးကြီးတစ်ဝက် ပြုတ်ကျသွားသည်။ ။

သူ ခဏငြိမ်ပြီး တွေဝေတွေးတောနေချိန်မှာ ညီသစ်ကလည်း တအောင့်ငြိမ်သွားတာမို့ သူ ညီသစ်ကို အသံပေးလိုက်သည်။ ။

"ဟိတ်ကောင်...ညီသစ်"

"ဟေ"

"ဟာ...ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"မျက်စိမှိတ်ထားတာ...အိပ်ချင်တယ်ကွာ...ဒါပဲမဟုတ်လား"

"ဟ...ငဖွန်ရ...ကောင်မလေးနာမည် ပြောဦးကွာ...သူ့မှာ ရည်းစားရှိ မရှိ"

"တစ်ကိုယ်တော်ပဲ...ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုကြီးက ကျားကိုးကောင်ထက် အားကိုးရတယ်"

"ဂရုမစိုက်ဘူးကွာ"

"အခုနေတုန်းတော့
သူ့လက်စာမြည်းခံရမှာ "

ဟုတ်တာပေါ့...နောက်မှ

"ဟ...သူတို့ က လူမိုက်တွေလား"

"အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ဘူး "

"မင်းဟာကလည်း လည်နေတာပဲ...၅၅၀ ဇာတ်နိပါတ်ကျနေတာပဲ
... ပြော ကောင်မလေး နာမည်...ငါစက်ပိတ်တော့မယ်"

"အင်း...ကောင်မလေးနာမည်လား"

"အေးကွာ"

အိုက်တင်ခံနေသေးသည့် ညီသစ်ကို သူ့အနားမှာ သာ ရှိရင် နားရွက်
ဆွဲလှည့်ပြီးပြီ။

အခုတော့

သူ့မှာ ချော့ပြီး တောင်းခံနေရသလို ဖြစ်နေတာက သူ မိအပေါ်မှာ
ထားတဲ့ မေတ္တာ အတိမ်အနက်ပဲလို့ သူခံယူပြီး ဇွတ်မှ ဝတ်ကာ
ဒုတိယအကြိမ် မေးလိုက်မိပြန်တော့သည် ။

"သူငယ်ချင်း...ကောင်မလေးနာမည်လေကွာ"

"အင်း...သိချင်လား"

"ဟာကွာ...အရစ်ပဲ"

"ဒါဆို...အလကားတော့မရဘူး...မနက်ဖြန် တစ်ဝိုင်းချ ဒါမှ "

"အေး...အေး ရတယ်ကွာ...ဘယ်မှာ စားမလဲ ကြိုက်တာပြော"

"ကုန်သည် ကြီးများ ဟိုတယ်ရဲ့ ...The Seoul Korean မှာ "

"အေး အေး...ကိုရီးယားစာ စားမလား...ပင်လယ်စာ စားမလား"

"နှစ်ခုစလုံး စားမယ်"

"ဝမ်းလျှောသေမယ့်ကောင်ကွာ...ကဲ ပြောတော့...နာမည်"

"စတယ်မီတဲ့ "

"အဟား..ကမ္ဘာပေါ်မှာ အသစ်ဆုံးပဲကွာ...တကယ်မိတယ် မိတယ်"

"မိတယ်ဆိုပြီး သွားမမွှေးနဲ့ ဦး...သူ့အစ်ကိုကြီးက ကျားကိုးကောင်ထက် အားကိုးရတယ်"

"အတော် ကြောက်ဖို့ ကောင်းလို့ လား"

"ကောင်းတယ်...မင်းမိုက်တယ်ဆိုတာ...သူက မျက်စိမှ ဝတ်အိပ်လိုက်ဦးမယ်"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ...စတယ်မီနဲ့ တစ်ပတ်အတွင်း Phone စကားပြောခွင့်ရရင် ကျေနပ်ပြီ"

"ကမ္ဘာဦး တမ်းချင်းလား"

"အင်း...အိုကေ...မင်းအေးအေးဆေးဆေးကျွေးလို့ ရပြီ"

သူ ဖျတ်ခနဲ ဖုန်းပိတ်လိုက်ကာ တက်ကြွသည့်လက်ထဲက အင်အားတွေနှင့် ဖုန်းလေးကို ခေါင်းရင်းပစ်ချလိုက်ပြီး ခုတင်ပေါ် အားလျားမှောက်ချလိုက်လျက် စိတ်ကူးယဉ်လို့ ကောင်းသွား တော့သည်။ ။

အဟား ဘာလိုလိုနဲ့ ငါ စိတ်အဝင်စားဆုံးမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ အတွင်းကျကျ စကားပြောရတော့မှာ ပါလား။

အင်း နာမည်က စတယ်မီတဲ့ ။

စတယ်မီဆိုတာ

မိ မဖြစ်ဘူးလို့ ဘယ်ပြောလို့ ရမလဲ။

ပြီးတော့ ကောင်မလေးက မိ ငယ်ငယ်က စတိုင်လ်လေးနဲ့ မှဲ့ နက်လည်း ပိုင်ဆိုင်ထားတယ် ဆိုတော့ မိဖြစ်ဖို့ သေချာပါသည် ဆိုသည့် ယုံကြည်မှုဖြင့် သူ့အတွေးနယ်ကျယ်ကာ ရင်ခုန်သစ်သွားရ ပြန်တော့သည် ။
